

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ ჯერად...

სახალხო ბაზარი
სოციალური-სურათიანი დაბარებით
პირველი მკობი უკან წლის დასვლაში...

ტფილისის ქვიშაქა საქონლო-სამაგრო-სამუშაო
ახალგაზრდათა შენობა, ახალგაზრდათა მიწები...

მ. ნ. დინათბიძე
სახლის მოწვევა და დასახლებული მოსახლეობის...

საბუნებისმეტყველო
მწვენიერ ალიაჯის
ახალი ალიაჯი გელისისა და დიდების მთავალ ხილის მათონ...

ეკატერინე ხურო-შვილისა
რასაც აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ მეუღლე მისი ნიკოლოზ ზაქარაიას...

ტფილისის ქვიშაქა საქონლო-სამაგრო-სამუშაო
ბილეთები
მანვამბარკილი მ. მ. ორშაბა, ოთხშაბა და პარასკე 2-3 მ.

ახალი ამბაში
მომლოცვენი
17 ივნისს, მეფის მთავალი სასტუმარის დაზარაობა...

ახალი კლუბი
საზღვაო-თეატრი
შაბათს, 22 ივნისს, 1913 წ. გაიხარება...

მუსიკალურ-დრამატული სადამო
ნიმე და გარბარა ვლადიმერის ასულთა ალექსი-მასნიშვილებისა

ქორეოგრაფიული-ხარისხობანი
დიდი ცირკი
მ. ნიკოლოზისა

სამაგრო-სამუშაო
სამაგრო-სამუშაო
სამაგრო-სამუშაო

ახალი სიტუა "ქაქვიანი"
არის ერთადერთი საშუალება ვენახების, ბაღებისა და სხვა მცენარეთა...

კლოუნთა დიდი წარმოდგენა
სიცილისა და გაართობი სალამა ან 1000 წამი განუწყვეტელი...

ტფილისის საკომერციო ბანკი
ბანკის უფლები
საქონლო-სამაგრო-სამუშაო

პოლიტექნიკუმი
17 ივნისს, მეფის მთავალი სასტუმარის დაზარაობა...

სახალხო ბაზარი
მომლოცვენი
17 ივნისს, მეფის მთავალი სასტუმარის დაზარაობა...

ჭიათურის შავ-ქვის მრეწველთა
პრემიის საბჭო
წევრები:

ვაგზლის ქვიშაქა
სამაგრო-სამუშაო
გარედან ყოველ დღე მოხარულად...

სახალხო ბაზარი
მომლოცვენი
17 ივნისს, მეფის მთავალი სასტუმარის დაზარაობა...

მუშა ლახა მგელაძე
14 ივნისს, მეტეხის ციხიდან ტფილისის სასტუმარო ციხეში გაიქცა...

სახალხო ბაზარი
მომლოცვენი
17 ივნისს, მეფის მთავალი სასტუმარის დაზარაობა...

მ. ნ. დინათბიძე
სახლის მოწვევა
განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ ჯერად...

სახალხო ბაზარი
მომლოცვენი
17 ივნისს, მეფის მთავალი სასტუმარის დაზარაობა...

სახალხო ბაზარი
მომლოცვენი
17 ივნისს, მეფის მთავალი სასტუმარის დაზარაობა...

ღემა. გამოგზავნილი მათი თხოვნა განსახილველად გადასცა ქალაქის საბჭოს სასკოლო კომისიას, რომელმაც დაადგინა: მიეცეს წინადადება საინფორმაციო საბჭოს, მიიღოს უკან სასწავლებელში ის მოსწავლეები, რომელთაც ყოფიერება უკარგო აქვთ.

ბილგეში მონაწილეობის მისაღებად პეტერბურგს გაიწვიეს ამიერ-კავკასიის რკინის გზის უფროსი დ. ბ. ბილინი. ე. ა. ფილიპოვი.

დ. ი. არაყიშვილის: სახალხო სიმღერები და კულტურა ქართველებს 5) სალიტერატურო ქართველ განყოფილება: წიკითხვენი ქართველებს ლექსებს ქართულად და რუსულ თარგმანებს, ახალ კლუბის სასიმფონიო ორკესტრი მესერულს ქართველ კომპოზიტორის დ. ი. არაყიშვილის ნაწარმოებს ავტორის ლოტბარობით, 2-ნ კასიძის ხორს, ნაკონალოვ ტანისამოსში გამოწყობილი, ქართულ სიმღერებს იტყვის. დასაწყისი სიაშობს 9 საათზე. ბუნების მეტყველება და ეპიკითა კრების მონაწილეთაიუს ბილგეთი უფასოა. ბილგეთის მიღება შეიძლება 20 ივნისს, საღამოს 6-დან 9 საათამდე კრების ბიუროს სადგომში (სახალხო სახლში).

კავკასიის შორის მდებარე ადგილი, შესანიშნავი მანდრული ქვეყანა, სადაც ცხოვრობდა თუბათთა ტომი, ძველ მწერალთაგან ტიბარტელებს წოდებულნი. რაც შეეხება იმას, თუ ვინ იყვნენ ტიბარტელები, ჩვენ ამას შეგვიწინა წინაწერი (ნ. ხ. ვაზ. № 919). აქ ამავე სიტყვას შეგვხვით მხოლოდ გრამატიკულად ფსო: „ტიბა“-მარაღლომით რიცვის დაზღვევა. სუბლომით რიცვის დაზღვევა. სუბლომით რიცვის დაზღვევა. სუბლომით რიცვის დაზღვევა. სუბლომით რიცვის დაზღვევა.

სიტყვის არის: „ხარით მუშაობა“. „ხარით“—სეანურად „ხან“. სეანური სიტყვა „ხერეკ“ ვხვდებით სუბლომით სიტყვას „ხარხა“, მაგრამ ამაზე უფრო ძველია, რომ გორკ ზევით დაინახეთ. მაღალი გორკ (გვერ. 297). „ჰომეროსი“ არის, სემიტებმა რკინის სახელი, ისე როგორც სხვა დანარჩენი ლითონისა, ვადობილეს სუბლომითისაგან, რომელთა ენაზედაც მას borsa ჰქვია. ამ სიტყვის ასხნა უნდა ევბით, საპრეტის სახელ ჰეროგლიფურ წარწერაში „pars“ ე. ი. სპარსეთად იწოდებოდა სიტყვის, სადა ნაკლებად იწოდებოდა, სიძველეს ვადობილეს სუბლომითისაგან, რომელთა ენაზედაც მას borsa ჰქვია.

ქართველების მხოლოდ (არაბული) ქონში. ქართ. „ხარხარ“ წინასწარ ტული ისტო. (პ. გვ. 326). ქართული „ხარხარ“—ჰარხარული (ტიბეტურად) „ხარ“ ქართული „ხიხტი“—ძველი ლათინური—ლასტა. ქარ. „ხარხარ“—ძველ-ლათინ. „ხერეკა“ (რკინის ბაღე იარაღი) ქსელთა, ეს ბარბაროსა სიტყვა—აო, ამბობს შრადერი 337 გვერდზე და რა ხალხს ეკუთვნის, იმას არ იხსენიებს. ქართ. „ხარხარ“—ძველ-ლათ. „ხარხა“ და სხვა. მაშასადამე, ქართველები ძველად აქ მე-X საუკუნეში ქრისტეს დაბადებამდე უაფოდან იღებულნი ხალხი, ეყვანება ცნობილი, რომელმაც იცოდა ძველიდანვე რკინის შემუშავება და შესანიშნავი იყოს რკინის იარაღით და სხვა მადნეულობით.

სრული რუსეთის ბუნებისმეტყველებითა და ეპიკით მე-1111 კრება

17 და 18 ივნისს დაიწყო სექციების მუშაობა. 17 ივნისს კრებები დაიწყო დილის 9 საათიდან. ანატომიისა და ფიზიოლოგიის სექციის თავმჯდომარედ აირჩიეს სარატოვის უნივერსიტეტის პროფესორი ბავლოვსკის, სამეცნიერო მეთოდების სექციის სპარტიო თავმჯდომარედ აირჩიეს ვახანის საბავლოვსკის ინსტიტუტის პროფესორი ტრეტიაკოვი; სამედიცინო-გეოგრაფიული ვარჯიშის თავმჯდომარე—ალექსანდრიის საავრონომიო ინსტიტუტის პროფესორი ბარაკოვი, გეოგრაფიისა—ნოსკოვის უნივერსიტეტის პროფესორი კაპლუკოვი. 18 ივნისს მოხდა ენათა მეცნიერების სექციის სხდომა, რომელზედაც სხვათა შორის მოხსენებები წაუკითხეს: მ. ჯანაშვილი: „ქართველი ენის ნათესავობა ინდოევროპულთან“ და ნ. დავაშვილი: „ქართული რიცხვითი სახელის წარმომადგენლობა“.

ლიბებელა და გამოვიდა: „სრულიად რუსეთის ბუნების მეტყველება და ეპიკითა მეცნიერების დიდი ღონე № 14“ ავტორები: ანდრე კრეხელის მეორე ნომერი. მოკლე საერთო სხდომა კრების წევრების მოხდას სახარბოთაგან მოხდას 20 ივნისს, შესასველები ბილგეთის წინადაწინ აღდგენილმა ცენტრალურ ბიუროში, ზუბაძე მეომების სახელობის სახალხო სახლში დილის 9 საათამდე. ცენტრალური ბიურო კრების წევრთათვის ექსკურსიებს აწყობს ბორჯომს, ბაკურთასს, გორს, მცხეთას, სანაინს, გუმბრასა და ანისს, ენძიანინს, ერევანსა და გოტახს, ყარაიზს, დარლითარსა და ქედანს, ბაქოს, ქიათურას, ქუთაისს და ტყეპულს, ბათუმს, მარტყოფას და საქართველოს სამხედრო გზით. ექსკურსიებში ჩაწერა მეთოდულ ცენტრალურ ბიუროში 21 ივნისამდე. გუზინ მეფის შობადღის თანამშემვემ ცენარობა ე. ა. ვატრიაქო დაწვრილებით დათავიერება სამეცნიერო საბავლოვსკის გამოფენა (ბირველ სავაგო გიმნაზიის სადგომში).

18 ივნისამდე მეცნიერება კრების მონაწილეთა რიცხვი 3,282-მდე აღიდა. 18 ივნისს 4 საათამდე ტრენის ჩამოვიდა კიდეც 46 კაცი.

ბუნებისმეტყველებითა და ეპიკითა კრების მონაწილენი დღეს, 19 ივნისს, ქალაქის ახალ სახალხო სადგომში, სადაც მონაწილეთა დათავიერებენ. კრების მონაწილეთათვის დღეს ერევანის მოედანზე საგანგებო ვაგონები იდგება. დასათავიერებულად სადგუნდ წავლენ: ბირველი ჯგუფი წავა დილის რვა საათზე, მეორე—შუადღის 12 საათზე და მესამე—საღამოს 5 საათზე.

17 ივნისს გაიხსნა გამოფენები თითქმის ყველა სექციისათვის. საუკეთესო გამოფენა სამედიცინო და სეპეიო-საბავლოვსკის სექციისა. ბირველ გამოფენაში შეგროვილი ყველა ის მასალა, რი ნივთები სეპეიის სამსწავლო ობლასის სხვადასხვა კუთხისა, რომელთაც სწავლავდნენ საექსპედიციო რაიონ დამოკიდებულმა აქვს. აქვე არის გამოფენილი მოწვეთა მიერ „ვაკეტიზებული ნივთები, ნაძვნიანი და ნაწილაკი. აგრეთვე აქვე გამოფენილია საფიზიკო კაბინური ბირველი გიმნაზიისა, სეპეიისა და ზოოლოგიის სხვადასხვა კოლექცია, ღერბარი და სხვა. მდინარე ექსპონატებით აგრეთვე სავივა და საბავლოვსკის სექციის გამოფენა. ყველაზე დიდ სტატიკილებას სტოვეებს გადასასაღებულთა სამარველოვსკის ცხელის წინააღმდეგ მებრძოლი საფეხურის მიერ მოწყობილი განყოფილება, სადაც დამსწრეთ ექიბები ლექციის უკითხვენ დინამიკური და ექსპონატებიდან ნათლად სჩანს, რომ მთავრობა უმთავრეს ყურადღებას მხოლოდ ამ ადგილებს აქცევს, სადაც რუსების გადასახლება სურთ: მაგალითად მუღანის ველი და სხვა. ხალხი გამოფენებს ძლიერ ბევრი ესწრება.

ბუნებისმეტყველებითა და ეპიკითა კრების მონაწილენი 21 ივნისს ავქალის წყალ-სადგნს დასათავიერებენ. პარსეევს, 21 ივნისს, ქართულ კულტურის მოყვარულთა საზოგადოების მეოთხე საჯარო კრება მოიხდება. კრების მიზანია—გაცნოს ბუნების მეტყველება და ეპიკითა მეცნიერების მონაწილეთა ქართული კულტურა და მისი ტიპური გამოხატულებანი. კრების თავმჯდომარისა, 2) მ. ვ. მანაშის სიტყვა საქართველოს თანამედროვე ადგილობრივის შესახებ, 3) გ. თ. ყორანის მოხსენება: ყოფიერ-ცხოვრების ჩვეულებანი ქართველ ხალხისა იკავებოდას ნაწერებში, 4) მოხსენება

ზინ უოვილან კვალა კართიველი

წინა წერილში (იხ. „სახ. ვაზეთი“ № 919) საიდან წარმოსდგა სიტყვა იფერია“) ჩვენ მოვიხილეთ ერთ-ერთი მხარე ჩვენი წარსულის ცხოვრებისა და ჩამოვთვალეთ რამდენიმე გეოგრაფიული პარალელიზმი. ამ პარალელიზმებს დროიკურად მოსდევს კითხვა: რა კავშირი აქვს იმ ორ ქვეყანას, სადაც ასეთი პარალელიზმები მოიპოვება? ჩემი აზრით, ჯერ-ჯერობით უადგომლია ამ კითხვის აღება, სანამ არ მოვიცნებთ სხვა პარალელიზმებსაც, როგორც კულტურულს, ისე ლინგვისტიურს. ამ წერილში შევეცდებით მხოლოდ რკინის კულტურას, რას უნდა ნიშნავდეს სიტყვა „ტიბარტელები“, რომელიც მეგრულად გამოითქმის „ტიბარტე“, სეანურად კი „ტიბარტე“ დოქტორი ი. შრადერი თავის წიგნში: „შედარებითი ენათა სიაში“ და პირველყოფილი ისტორია“, გვერდი 307 აქვს: „ოსტიაკები უფროდგენ რკინის „Karti“, კოტიაკები—„Kori“, ჩერემხები—„Kiri“, ძველი ირანული—„Karet“ ახალი სპარსული—„Kard“, შუბალელები—„gard“; ოსები—„Khard“.

სამეგრელოს სეანურ ენაში „ზან“, თავის ქვეყანას უნდა—უან—ორივე სიტყვა წარმოსდგა სიტყვა „სანა“—სანა, რაიცა ნიშნავს გამოქვაბულს, ამ სიტყვისაგან წარმოსდგა სიტყვა „სანაჯი“. მაშასადამე, სეანური ყოველი შეუძლებელია ვადაექციით ახსენითა, როგორც უკვე ვთქვით, დებულია ჩვენში, იმით, რომ პარალელს თვინდა აქვს სიტყვებში მტეი ასოების ჩამატებისა, მაგალიტყვნის წყალზე, უნდა იყოს „ტიბარტე“ ნიშნავს რკინის იარაღს (იხ. შრადერი გვ. 328).

სამეგრელოს სეანურ ენაში „ზან“, თავის ქვეყანას უნდა—უან—ორივე სიტყვა წარმოსდგა სიტყვა „სანა“—სანა, რაიცა ნიშნავს გამოქვაბულს, ამ სიტყვისაგან წარმოსდგა სიტყვა „სანაჯი“. მაშასადამე, სეანური ყოველი შეუძლებელია ვადაექციით ახსენითა, როგორც უკვე ვთქვით, დებულია ჩვენში, იმით, რომ პარალელს თვინდა აქვს სიტყვებში მტეი ასოების ჩამატებისა, მაგალიტყვნის წყალზე, უნდა იყოს „ტიბარტე“ ნიშნავს რკინის იარაღს (იხ. შრადერი გვ. 328).

გორის საზოგადოებისადმი

უკანასკნელ ხანებში საქართველოს სხვადასხვა კუთხეში, როგორც ნაწილობრივ სოკო, ისე იზრდება სხვადასხვა გვარი კლუბი. ამ კლუბებს შეიძლება, საზოგადოების გამაერთიანებელი ხასიათი ჰქონდეთ. ბევრი იმასაც იტყვის, რომ ამ კლუბების შემუშავებით შეიძლება საკულტურო დაწესებულებათა დახმარება და სხვა ასეთი, მაგრამ ტფილისის ახალი კლუბის მაგალითმა ნათლად დაგვიჩვენა, რომ კლუბებს ქართველ საზოგადოებებსთვის ავანსარჩიო არა შეუძენიათ რა. სამაგიეროდ მავნებელი კლუბები: ლოტუსა და ბანქოს თანაში, რომელიც დილის 3 საათამდე გრძელდება, დროის უსაქმურად გატარება, ფუქსავატობა და უკანასკნელ გროშების ფუქად გამოვლანება, კიდევ შეიძლება ამ კლუბების არსებობას ვაგარტობა, მათ რომ ნაკონალოერი ხასიათი ჰქონდეთ და ნაკონალოერი საქმეებს ემსახურებოდნენ. მაგრამ ეს ასე როლდა, ასეთი კლუბები იხსნება ყველგან, დააშაქცეო და მალე მგონი სოფელი შეიქნება. არის ასეთი კლუბი ცხენაში, გორში და სხვა, იმ დროს, როდესაც მაგ. გორში, არ არსებობს დამატული საზოგადოება, ქართული თეატრი, ქართული მეტეიფი და ს. მხოლოდ ორჯერ სამედიცინო სექციის ჩავლენ ხოლომე საგასტროლოდ ტფილისში მასობრივი ნაწიარება დასდგამენ შემეხვევი წარმოდგენის, ქიათურა, ხონმა, სურამმა და სხვა დაბობმა შესდღეს დრამატული საზოგადოების დაარსება. ქიათურაში სეზონი ზამთარ-ზაფხული არის, ხონში კი ზაფხულობით: ნუ თუ გორელს არ შეუძლიანთ საკუთარი თეატრისა შემეხვევა და დრამატული საზოგადოების დაარსება? რასაკვირველია, შეუძლებლია. მხოლოდ მათ ხელს უშლის ქართველური დაუდგრობა და იმის

თსპარ უნივერსიტეტი

ოსკარ უილიამ შექქნა ერთი რომანი, საცა მან საგებნით აღსახა თავისი მხატვრული მოვლინება: ეს რომანია „სურათი ღორიან გრეისა“. მისი ესთეტიკური თეორია ამ რომანში საუკეთესო წერადა გამოხატა, მაგრამ მხატვრება სძლია ესთეტიკოსსა და ბოლოს თვითონ თეორია ყალბი გამოვიდა. სიცოცხლე და ხელგონება—აი მთავარი თემა ამ რომანისა; მათი მუდმივი ბრძოლა და უთანხმოება—აი მისი მიზანობა.

სრულიად ელიფანტინა. ეს ელფანტინა თითქო მღუპარე სულია—გვიხსნის შტოლანი. რომელიც მან ტრეპტონი იმილება და მან კალათა მორის მიპქისი; იგი სული ერთი წუთით ბდება ხილული, როგორც მისის არ-მკონდენ დრადა, რადგან მისი კვლავი მღუპარე სული მი მადლენი ტრელ წყაროს მშვენიერ სავანთა; უბრალო გარეგნობა ხდება სიმბოლოდ: თითქო იგი ღანდი იყოს სხვა უფროსი სრული ფორმისა, რომელიც იგი ხილულია და შესახებლად სჩნდება... განა პლატონმა ამ აზრის მხატვრობა, არ აღმოაჩინა იგი ბირველი? იგი ბუზანობოტიკამ არ გამოსცხრა მარაგარეგნობა მარაგარეგნობა მარაგარეგნობა? ასეთი შექქნა ხანა ხილულია, რომელიც გზმობა მათა შობადღის კუნძულებში თითქო სიცოცხლის ხორქსაც იხსნად... და ახალი ხელოვნების შობადღის დღი დროიანი იყო... მაგრამ თვითონ დროიანსაც შობადღის მთავრობა, თავისებური მეფისტოფელი, თუ ერთის მხრით იგი მხატვრის ადრთოთაგანება, რომ მას შეექმნა ახალი ხელოვნება, მეორის მხრით სურვილი იბადებოდა, დროიანსაც უკოლოდა შობადღის, რომ მას ახალი სიცოცხლე განემორკილებოდა. ამაველი შობადღის გამოვიდა ღორიანის მოვლინების კარგი კარგი... და ახალი ხელოვნების შობადღის დღი დროიანი იყო... მაგრამ თვითონ დროიანსაც შობადღის მთავრობა, თავისებური მეფისტოფელი, თუ ერთის მხრით იგი მხატვრის ადრთოთაგანება, რომ მას შეექმნა ახალი ხელოვნება, მეორის მხრით სურვილი იბადებოდა, დროიანსაც უკოლოდა შობადღის, რომ მას ახალი სიცოცხლე განემორკილებოდა.

შეხვეტილია უკეთესი, იგი თვითონ ვახტანგ აქცივს სონეტად; იგი არ ჰქვეყნის პარსილი, იგი თვითონ გრძობას შლის პარსტიკად... იგი გვიხრობს იმპროვიზატორი. იგი ათამაშებს აზრს, და ხდება გამოშვები; იგი ისტორის მას ჰერეში, შეატოვალეს, ხელიდან უშვებს, რომ გახსენებელი ხელობა იმპროვიზატორს; იგი ამშვენებს მას მხიბლავ ფანტასტიურ ფერებით და ფრთას ასხმის პარადოქსითა... რათა? იმისთვის, რომ ძიბიბობის სხვა, სხვადასხვა იგი, დიქტიროს მისი სული, ჩაუთქვას საქუთარი გულითხემა, ვახტანგ ნახ ჰიანურად, გამოაცემინოს მის სიძველე თვითი ნაფიქრი, ნახრობი, ნაგარნობა... აი ნამდვილი ხელოვნება მისი სიტყვით: „შენი შეს“ სხვის „შენი“ გადასხმა და დროებით მასში ვახტანგისელება გაქცივს მატეოლოდ საკუთარს ცხოვრებისა; ეს კი ნამდვილი არტიტული რდროს ვატარებთ... და რა იხილა მან დროიანი, იმ წამად იგრძობა, რომ იგი თავის ხმების გამოხატულებით უკეთესი ჰიანურს ვერ იბოვიდა, ღორმა მაშინვე ვაშლა ვადაღსობა თავისი სიტყვისა და მისი სიტყვამ შეარჩია ღორიანში რადიკ ახალი სიმე, რომლისთვისაც ვერ არავის ჩამოუტრავს; და ამიერთიდან იგი ყოველთვის გრძობს მის მატეოლოდ რეჟინტორს... და გაიმართა ორგანი შემოქმედება: ყმაწვილი აფრთავინდა ხელოვნება და მხატვარი ჰქმნის ახალს ხელოვნებას; ღორდი აფრთავინდა ყმაწვილს და ღორიანი ჰქმნის ახალს სიცოცხლეს. ამ ორგანი შემოქმედება

დღეამ ერთი ქმნილება უნდა შექმნას, საცა ხელოვნება სიცოცხლე იქნება და სიცოცხლე ხელოვნება. ასეთია შინაგანი კომპოზიცია ამ რომანისა; მისი შეუცნობელი მიზანია, მაგრამ აქ ბირველივე ბიჯია შეეცაება ერთი მეორეს ეს ორი სახის შემოქმედება,—და ესთეტიკური თეორია უილიამსა საგარნობად ირდებოდა.

მისსა და ცოცხალ ფორმებში გარკვენილით უსხეულო სახეებს ხელოვნებისა; ეს მიყვარდა მე თქვენს მიჯნა ხარ... სიმბოლო თავის იდავილარიანში სინდისი გაიდვიძებს და დაღონდება იგი. მისი შობადღისელება ჰერეში სული სხვა რამეს ასუქლის; თქვენთვის იგი მხოლოდ სიზმარი იყო, უბრალო მოჩვენება შექმნილი დრამატიკული, რომელიც ჰიბროს დრამატიკული, რომელიც მისი უფრო ტილი სხეული ჰიბროს; იგი იყო სალოპური, რომელიც შექმნილი მუსიკას კიდევ უფრო ხივანად და მხარულ მდინარათა ჰქმნიდა. როცა იგი შეგვს სინამდვილეს, მან დააბანახა თვისი ცუცხელობა და ცხოვრებაში უარყო იგი, რომელიც თველოდ, თუ გნებავთ: იგი უნდა მომკვდარიყო. თავს ფერული დაიყარეთ, რადგან დამსხვერპლია კორდელი. სწვევლეთ ცანი, რომ ბრამანცის ასული გარდაიცვალა. ხოლო ტყუილად ნუ დღვით კრეშელს სიბილეთ ვინის ცუცხელობა; იგი მათგან ყველაზე ნაკლებ ნამდვილი იყო... დიხა, ლორდ ჰენრი მარათას ამბობს: სიბილეთ ვენ დროიანისთვის სინამდვილე არ იყო... მაგრამ, შეიძლება თუ არა, ხელოვნება სინამდვილეს ადგილი დაიკავოს, როგორც ეს სწავილა ლორდას, დროიანსა და მათს შემქმნელს უილიამს? აი კითხვა, რომელიც ეხება თავს ჰოვს რომანში, უილიამს უფლებს მას საუკეთესო პასუხს, მაგრამ ამ პასუხშიც მხატვარი უარყოფს ესთეტიკოსის თეორიას: აი ეს პასუხი როცა ხაზილი დროიანს ხატავდა, უილიამს უბრალოდ თავის ივნის რომანში, ამ

და თავის სურათსა; იგი უკვდავი უნდა იქნეს, მე კი უნდა მოკვდეთ იგი მუდამ ყველოვანი და სურათი ღორიანი იქნება, მე კი დავსკვნები და ვავინტენები; დადგება წამი, როცა სურათი ჩემთვის დამცინავ სარკედ გადრაქცივა; პო, რა იქნებოდა, რომ სურათი ყმაწვილეს, მე კი მუდამ მშვენიერი ყმაწვილი დავარჩქმნა, რა იქნებოდა, რომ დრომ სურათს დაწინიოს საშინელი კვალი, მე კი თვითონ დრო და ვაძი ვადავიართ ასე ლამაზი და მშვენიერი? აი, რას ნატრობდა იგი. და რაღაც ვანებამ, რომელიც საილოლო და ვადათა ვამაჟული სიცოცხლისა და ხელოვნების შეუ, აღასრულა იგი ნატრეა ყმაწვილისა. მაგრამ როდის? როცა ღორიანმა სიცოცხლე უარყო, როცა მან ბირველი საშინელიება ჩაიდინა... ვაგვიჩა სიბილელს თავის მოკვლა, იგი სურათს მიუახლოვდა, მაგრამ საშინლად შექმნა სურათი ცუცხელი შეცვლილიყო: შიროს კუთხეში რაღაც ნაკი სისხლტყისა უთანაშეხდა... ამიერთიდან სრულდება მისი ნატრობა; იგი გნებამის შლის თავის სიცოცხლეს, მაგრამ გნებამ არ აჩვენებს ღორიანსა; იგი მის სურათზე ნაკეპად აღიბუქდება, თვითონ დროიანი კი რჩება მუდამ მშვენიერი, მუდამ ღამაში, მუდამ ყმაწვილი...

